

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Ölümlü Hayat İşe Yarıyor!

Yaşlı Brook P. Hales
Yetmişler Kurulu

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attender, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Hepimizin karşılaştığı zorluklara rağmen, sevgi dolu Cennetteki Babamız mutluluk planını öyle bir şekilde tasarlamıştır ki, başarısızlığa mahkum olmayız.

Birkaç yıl boyunca mahallemdeki yaşlı bir kız kardeşe ev öğretmenliği yapmakla görevlendirilmiştim. Onun kolay bir hayatı olmadı. Çeşitli sağlık sorunları vardı ve çocukluğunda oyun parkında geçirdiği bir kaza nedeniyle ömür boyu acı çekmişti. Yetiştirmesi ve bakması gereken dört küçük çocukla 32 yaşında boşanmış, 50 yaşında yeniden evlenmişti. Bu kız kardeş 66 yaşındayken ikinci eşi vefat etmiş ve 26 yıl daha dul olarak yaşamıştı.

Hayatı boyunca yaşadığı zorluklara rağmen, antlaşmalarına sonuna kadar sadık kaldı. Bu kız kardeş hevesli bir soyağacı uzmanı, tapınak katılımcısı ve aile geçmişi üzerine bir koleksiyoncu ve yazardı. Zorlu birçok sınavdan geçmiş olmasına rağmen ve zaman zaman üzüntü ve yalnızlık hissettiği konusunda şüphe olmasa da, neşeli bir çehreye ve zarif ve hoş bir kişiliğe sahipti.

Vefatından dokuz ay sonra oğullarından biri tapınakta olağanüstü bir tecrübe yaşadı. Kutsal Ruh'un gücüyle annesinin ona bir mesajı olduğunu öğrendi. Annesi onunla iletişim kuruyordu ama görümlü veya duyulabilir sözlerle değil. Oğlunun zihnine annesinden şu çok belirgin mesaj geldi: "Ölümlü hayatın işe yaradığını bilmeni istiyorum ve [hayatımdaki] her şeyin neden öyle olduğunu şimdi anladığımı ve her şeyin yolunda olduğunu bilmeni istiyorum."

Bu kız kardeşin içinde bulunduğu durum ve katlandığı ve üstesinden geldiği zorluklar düşünüldüğünde, bu mesaj çok daha dikkat çekicidir.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heart-aches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Kardeşlerim ölümlü hayat işe yarıyor! Bu hayat işe yaraması için tasarlanmıştır! Hepimizin karşılaştığı zorluklara, kalp yaralarına ve güçlük- lere rağmen, sevgi dolu, bilge ve mükemmel Cen- netteki Babamız mutluluk planını öyle bir şekilde tasarlamıştır ki, başarısızlığa mahkum olmayız. O’nun planı, ölümlü hayatımızın başarısızlık- larının üstesinden gelmemiz için bir yol sağlar. Rab şöyle dedi, “Benim işim ve yüceliğim budur: İnsanın ölümsüzlüğünü ve sonsuz hayatını ger- çekleştirmektir.”

Yine de, Rab’bin “işinin ve yüceliğinin,” hatta “ölümsüzlüğün ve sonsuz hayatın” hak sahipleri olacaksak, eğitilmeyi ve öğretilmeyi ve arıtıcının ateşinden kimi zaman sınırlarımızı zorlayacak şekilde geçmeyi beklemeliyiz. Bu dünyanın sorunlarından, zorluklarından ve güçlüklerinden tamamen kaçınmak, ölümlü hayatın işlemesi için gerçekten gerekli olan süreci atlamak olurdu.

Bu yüzden, zor zamanlar bizi bulduğun- da şaşırılmamalıyız. Bizi sınayan durumlarla ve gerçek ilahi sevgiyi ve sabrı göstermemize olanak sağlayan insanlarla karşılaşacağız. Ancak zorluk- lara karşı dayanmalı ve Rab’bin dediği gibi şunu hatırlamalıyız:

“Ve benim davam için, benim adım uğruna canını veren, canını yeniden, hatta sonsuz hayatı bulacaktır.

“Bu yüzden düşmanlarınızdan [veya prob- lemlerinizden, karşılaştığınız zorluklardan ve bu hayatın sınavlarından] korkmayın, çünkü ... karar verdim, diyor Rab, öyle ki benim antlaşma- ma itaat edip etmeyeceğinizi görmek için sizi her şeyde sınavacağım, ... böylece layık bulunabilir- siniz.”

Sorunlarımızdan dolayı kendimizi perişan veya endişeli hissettiğimizde veya hayatın zorluk- larından payımıza düşenden fazlasını aldığımızı düşündüğümüzde, Rab’bin İsrail [Yakup] çocuk- larına söylediklerini hatırlayabiliriz:

“Tanrınız Rab’bin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu [tüm yolları] anım- sayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, ama- cınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi alçakgö- nüllü yaparak ve sıkıntılara sokarak sınadı.”

Lehi’nin oğlu Yakup’a öğrettiği gibi:

“Birçok acı ve sıkıntı çektin. ... “Buna rağmen ... [Tanrı] senin sıkıntılarını iyiliğine çevirecektir. ... Bu nedenle, Fidyeye ile Kurtaran’ın doğruluğu sayesinde senin kurtulduğunu biliyo- rum.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the flesh” was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don’t need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord’s strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior’s Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior’s Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me

Bu hayat bir sınav alanı olduğundan ve “üzelimizde kara bulutlar dolaşp huzurumuzu yok etmekle tehdit ettiğinden,” hayatın zorluklarıyla ilgili olarak Mosiya 23’te bulunan şu öğüt ve vaadi hatırlamak yararlı olacaktır: “Ancak her kim O’na güvenirse son günde yüceltilecek olan odur.”

Gençliğimde, bir başkasının zalim davranışları sonucunda kişisel olarak büyük bir duygusal acı ve utanç yaşadım; bu da uzun yıllar boyunca öz saygımı ve Rab’bin önündeki layıklık duygumu etkiledi. Yine de, bu derterin dünyasındaki yolculuğumuz sırasında yaşamak üzere çağrıldığımız her türlü zorlukta Rab’bin bizi güçlendirebileceğine ve bizi göklere taşıyabileceğine şahsen tanıklık ederim.

Pavlus’un yaşadığı tecrübelerle aşınayız:

“[Aldığım vahiylerin] üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir diken, beni yumruklamak için Şeytan’ın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye.

Bundan kurtulmak için Rab’be üç kez yalvardım.

Ama O bana, ‘Lütüm sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır’ dedi. İşte, Mesih’in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlükle rimle sevinerek daha çok övüneceğim.”

Pavlus’un “bedenindeki dikenin” ne olduğunu bilmiyoruz. O, bunun fiziksel bir rahatsızlık mı, zihinsel ya da duygusal bir rahatsızlık mı, yoksa bir ayartma mı olduğunu açıklamamayı tercih etmiştir. Ancak mücadele ettiğini ve yardım için Rab’be yalvardığını ve nihayetinde Rab’bin gücünün ve kudretinin ona bu zorlukları atlatmasında yardım ettiğini bilmek için bu ayrıntıyı bilmemize gerek yoktur.

Pavlus’ta olduğu gibi, ben de Rab’bin yardımıyla sonunda duygusal ve ruhsal olarak güçlendim ve yıllar sonra nihayet her zaman değerli ve sevindirici haberin kutsamalarına layık bir kişi olduğumu anladım. Kurtarıcı değersizlik duygularımın üstesinden gelmeme ve suç işleyen kişiyi içtenlikle bağışlamama yardım etti. Sonunda Kurtarıcı’nın Kefaretinin benim için kişisel bir armağan olduğunu ve Cennetteki Babam’ın ve O’nun Oğlu’nun beni mükemmel bir şekilde sevdiğini anladım. Kurtarıcı’nın Kefareti sayesinde, ölümlü hayat işe yarıyor.

Sonunda Kurtarıcı’nın beni nasıl kurtardığını ve bu tecrübeler sayesinde yanımda durduğunu

through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a

fark etmekle kutsanmış olsam da, gençlik yıllarımdaki talihsiz durumun benim kişisel yolculuğum ve tecrübem olduğunu, bunun çözümünün ve nihai sonucunun başkalarının zalim davranışlarıyla acı çekmiş ve çekmeye devam edenlere yüklenemeyeceğini açıkça anlıyorum.

Hayatın iyi veya kötü tecrübelerinin bize önemli dersler verebileceğinin farkındayım. Artık ölümlü hayatın işe yaradığını biliyor ve buna tanıklık ediyorum!' Hayatım boyunca edindiğim iyi ve kötü deneyimlerin bir sonucu olarak, başkalarının eylemlerinin masum kurbanlarına karşı merhamet ve ezilenlere karşı empati duyduğumu umuyorum.

Hayatımın iyi ve kötü deneyimlerinin bir sonucu olarak başkalarına karşı daha nazik olmayı, Kurtarıcı'nın davrandığı gibi davranmayı, günah-kara karşı daha anlayışlı olmayı ve eksiksiz bir dürüstlüğe sahip olmayı içtenlikle umuyorum. Kurtarıcı'nın lütfuna güvenip antlaşmalarımızı yerine getirdikçe, Kurtarıcı'nın Kefareti'nin geniş kapsamlı etkilerinin örnekleri olarak hizmet edebiliriz.

Ölümlü hayatın işe yaradığına dair son bir örnek paylaşayım.

Yaşlı Hales'in teyzesi, Lois VandenBosch ve annesi, Klea VandenBosch.

Annemin ölümlü hayattaki yolculuğu kolay geçmedi. Hiçbir mükafat veya dünyevi onur almadı ve liseden sonra eğitim fırsatlarına sahip olmadı. Çocukken geçirdiği çocuk felci, sol bacağına ömür boyu sürecek ağrı ve rahatsızlığa yol açtı. Bir yetişkin olarak pek çok zor ve güçlükle dolu fiziksel ve ekonomik durumlarla karşılaştı ancak antlaşmalarına sadık kaldı ve Rab'bi sevdi.

Annem 55 yaşındayken, benden bir büyük kız kardeşim vefat etti ve sekiz aylık kız bebeği, yani yeğenim, annesiz kaldı. Çeşitli nedenlerden dolayı, annem sonraki 17 yıl boyunca yeğenimi çoğunlukla çok zor koşullar altında büyüttü. Yine de, bu yaşadıklarına rağmen, ailesine, komşularına ve mahalle üyelerine mutlu ve istekli bir şekilde hizmet etti ve uzun yıllar boyunca tapınakta bir tören çalışanı olarak hizmet etti. Hayatının son birkaç yılında annem bir tür demans hastalığına yakalanmıştı, sık sık kafası karışıyordu ve bir bakım merkezine yatırılmıştı. Ne yazık ki, beklenmedik bir şekilde vefat ettiğinde yalnızdı.

Vefatından birkaç ay sonra, hiç unutamadı-

dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

ğım bir rüya gördüm. Rüyamda Kilise İdari İşler Binası’ndaki ofisimde oturuyordum. Annem ofise girdi. Onun ruhlar aleminden geldiğini biliyordum. Yaşadığım duyguları her zaman hatırlayacağım. Hiçbir şey söylemedi ama daha önce hiç yaşamadığım ve tarif etmekte zorlandığım ruhsal bir güzellik saçıyordu.

Yüzü ve varlığı gerçekten etkileyiciydi! Ona, ruhsal gücüne ve güzelliğine atıfta bulunarak “Anne, sen çok güzelsin!” dediğimi hatırlıyorum. Beni yine konuşmadan onayladı. Bana olan sevgisini hissettim ve o anda onun mutlu olduğunu, dünyevi kaygılarından ve sıkıntılarından kurtulduğunu ve “görmekli bir diriliş” sabırsızlıkla beklediğini anladım. Biliyorum ki annem için ölümlü hayat işe yaradı ve bizim için de işe yarıyor.

Tanrı’nın işi ve yüceliği, insanın ölümsüzlüğünü ve sonsuz hayatını gerçekleştirmektir. Ölümlü hayatın tecrübeleri, bu ölümsüzlüğe ve sonsuz yaşama doğru büyümemizi ve ilerlememizi sağlayan yolculuğun bir parçasıdır. Biz buraya başarısız olmak için değil, Tanrı’nın bizim için hazırladığı planda başarılı olmak için gönderildik.

Kral Benyamin’in öğrettiği gibi: “Ve bununla birlikte Tanrı’nın emirlerini yerine getirenlerin kutsal ve sevinçli durumlarını düşünmenizi istiyorum. Çünkü işte, onlar gerek dünyasal, gerekse ruhsal her şeyde kutsanmışlardır; ve sonuna kadar da dayanırlarsa cennete kabul edilecekler, böylece Tanrı’yla sonsuz bir mutluluk durumunda yaşayacaklardır.” Başka bir deyişle bu ölümlü hayat işe yarıyor!

Sevindirici haberin kutsal törenlerini gerçekleştirdikçe, Tanrı’yla antlaşmalar yaptıkça ve sonra bu antlaşmalara sadık kaldıkça, tövbe ettikçe, başkalarına hizmet ettikçe ve sonuna kadar dayandıkça, bizlerin de ölümlü hayatın işe yaradığına dair Rab’be inanabileceğimize ve O’na tam bir güven duyabileceğimize tanıklık ediyorum! İsa Mesih hakkında tanıklık ediyorum ve Cennetteki Babamız ile olan görkemli geleceğimizin Kurtarıcı’nın lütfu ve Kefareti sayesinde mümkün olduğuna tanıklık ediyorum. İsa Mesih’in adıyla, amin.